ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: Χ. ΦΡΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ'—ΕΤΟΣ ΙΗ'—ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 7701
ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ: Ὁδὸς Κορίνθου ἀριθ. 210 Ἀριθμ. Τηλεφώνου 24—94
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ὁδὸς Μαιάνδρου ἀριθ. 37

ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ

Η ΑΡΧΑΙΟΤΕΡΑ ΠΡΩΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΣΑΒΒΑΤΟΝ 5 ΙΟΥΝΙΟΥ 1937

Σελίδες 25 ἡμερῶν. Ἀνατ. ἡλίου 5.45 Δύσις 7.07. Μετεωρολογικοὶ μάρτυρες

Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Ἡ προχθεσινὴ αἰφνιδιαστικὴ ἐπιθεώρησις τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς Κυβερνήσεως κ. Ἰω. Μεταξᾶ εἰς τὴν Μαρσάλειον παιδαγωγικὴν Ἀκαδημίαν, ἐν συνεχείᾳ σειρᾶς ὅλης μέχρι μιᾶς ἔδωσεν ἀφορμὴν νὰ ἐκτιμήσωμεν διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν τεραστίαν Κυβερνητικὴν προσπάθειαν εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ἐκπαιδεύσεως εἰς τὴν ὁποίαν ἀπὸ τῆς πρώτης στιγμῆς τὸ νέον Κράτος ἔστρεψεν ἀμέριστον τὴν προσοχήν του.

Ἡ ἐκπαίδευσις καὶ οἱ λειτουργοί της εἰς τοὺς ὁποίους ἡ Ἑλλὰς ἔχει ἐμπιστευθῆ τὴν δημιουργίαν μιᾶς ὑγιεοῦς κοινωνίας, τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας τῆς αὐριον ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸ μέλλον τῆς χώρας καὶ εἶναι πεπρωμένον νὰ κληθῆ νὰ συνεχίσῃ τὴν ἔνδοξον ἱστορίαν τῆς Ἑλλάδος εἰδοῦς ὡς ἀποκαταστάθη μία ἠθικὴ τάξις πραγμάτων καὶ τὸ Κράτος ἀπέκτησε πλέον περιεχόμενον δικαίου, δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ ἐπισείρουν τὴν προσοχὴν καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἐθνικῆς Κυβερνήσεως. Οὕτω μετὰ σειρὰν ὅλην μέτρων, ἀφοῦ ἐξυγειάνθη πλήρως ἡ ἐκπαίδευσις ἡ ὁποία εἶχεν τελείως παρεκκλίνει τοῦ σκοποῦ της, ἀπενεύρε τὸν πραγματικὸν δρόμον τῆς ἀποστολῆς της καὶ τῆς ἔδοθη προσωπικῶς ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τῆς Κυβερνήσεως ὁ παλμὸς τοῦ μεγάλου καὶ ὑψηλοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον αὕτη καλεῖται νὰ ἐπιτελέσῃ. Τὸ σχολεῖον τὸ ὁποῖον πρὸ τῆς 4ης Αὐγούστου κατὰ πολὺ εἶχε συντελεσθῆ εἰς τὴν ἐξαλείψιν τῆς καταστάσεως τῶν νέων μας καὶ εἰς τὴν ἐκτροπὴν αὐτῶν ἐκ τῆς εὐθείας, σήμερον κατέστη ἡ πραγματικὴ κολυμβήθρα μέσα εἰς τὴν ὁποίαν ὁ νέος βαπτίζεται εἰς τὰ νάματα τῆς ἰδέας τῆς πατρίδος καὶ μὲ τὴν στοργὴν καὶ τὴν ἄμεσον παρακολούθησιν τοῦ Κράτους ἀναπτύσσει τὸ πνεῦμα, διαπλάθει τὴν ψυχὴν καὶ χαλυβδώνει τὸν χαρακτῆρα του συμφώνως μὲ τὰς ὑγιεῖς καὶ ἠθικὰς ἀρχὰς τοῦ νέου Κράτους, ὥστε οὕτος νὰ ἀποτελέσῃ τὸ συνειδητὸν στέλεχος τῆς αὐριανῆς κοινωνίας μὲ ἀρχὰς καὶ κατευθύνσεις σαφῶς προδιαγεγραμμένας ἀπὸ αὐτὴν ταύτην τὴν ἔννοιαν τῆς Πατρίδος.

Εὐχάριστον δὲ ἐν προκειμένῳ εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ ἐκπαιδευτικὸς κόσμος εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἀπαλλαγείς ἀπὸ τὰς μυρίας ἐπεμβάσεις καὶ ἐνοχλήσεις τοῦ συστήματος ἑνὸς κακοῦ παρελθόντος, κατενόησε πλήρως τὸ μέγεθος τῆς κυβερνητικῆς προσπαθείας ἐπὶ τοῦ ἐπιπέδου αὐτοῦ, ἀφέθη ἀπερίσπαστος εἰς τὸν δρόμον τῆς ἐκπληρώσεως τῆς ὑψηλῆς ἀποστολῆς του καὶ μέχρι στιγμῆς ἔδωκε πλεῖστα δείγματα τοῦ ὅτι εἶναι ἀποφασισμένος μὲ πίστιν καὶ ἀφοσίωσιν νὰ συντρέξῃ μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις τὸν Κυβερνήτην εἰς τὴν ὁλοκλήρωσιν τοῦ ἔργου του, τὸ ὁποῖον μὲ τόσον ἄφρος καὶ ἀποφασιστικότητα ἀνέλαβε διὰ νὰ ἐξαγάγῃ ὁριστικῶς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἀπὸ τὸ ἀδιέξοδον τὸ ὁποῖον τὸν εἶχεν ὁδηγήσει ἡ κρεπιάλη τῆς συναλλαγῆς τοῦ παρελθόντος.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙ

ΑΓΚΥΡΑ
Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑ

ΚΩΝΟΠΟΛΙΣ, Ἰούνιος.—Μὲ ὁρᾶτε πρὸ τινων ἡμερῶν ἐκδρομὴ μετ' ἄλλων συναδέλφων μέχρι τῆς νέας πρωτευούσης τῆς Τουρκίας, μᾶς ἐπέτρεψεν νὰ διαπιστώσωμεν τὰς πράγματι ἐλματικὰς προόδους ἃς κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐπετέλεσε καὶ τὴν γοργὴν αὐτῆς ἐξέλιξιν πρὸς μίαν σύγχρονον καὶ ὀρ' ὅλας τὰς ἐπόψεις ὑγιεινὴν πρωτεύουσαν, τῷ ὄντι εὐρωπαϊκήν. Δύναντα τὴς μάλιστα νὰ ἰσχυροποιῆ ἀνωτέρω καὶ τὴν ὠφελιστέραν εὐρωπαϊκὴν μεγαλουπόλεων, δεῖται ὁ,τιδήποτε γίνεται μὲ ρυθμὸν, μὲ πρόνοιαν, ἐπὶ σχεδίου προδιαγεγραμμένου καὶ ἐξ ὁριμμένον σκοπὸν ἀποδέλεον, γεγονὸς δυσχερὲς δ' ἄλλας πρωτευούσας παλαιάς, ὁ ἐξ ὁλοκλήρου συγχρονισμὸς τῶν ἔπειλων πρὸς τὴν σαδεδιμκῆς πρασκρύσει κατ' ἀναγκὴν εἰς ἐξωφθαλμοὺς δυσχερείας καὶ ἀνυπέρβλητα προσκόμματα. Καὶ καθ' ἑβδομάδα ἂν ἀπασκέληταιτὴν Ἄγκυραν θὰ διαπιστοῦ συνεχῶς ἐκπλησσόμενος διαφορᾶς, φανταζεται τὶς ποίαν ἐνυπόψιον ὑπόστασται ὁ μετὰ μῆνας ἢ καὶ ἔτη ἐπισκεπτόμενος αὐτήν.

Ὁ Μουσταφᾶς Κεμὰλ δὲ ἀπεφάσισε ὁριστικὸς νὰ κατασταθῆ πρωτεύουσαν τῆς Νέας Τουρκίας τὴν Ἄγκυραν, ἐδίστασεν ἐφ' ἱκανὸν μέχρις οὗ ἀνακαλύψῃ τὴν κατάλληλον ἀνθρωπον εἰς τὸν ὁποῖον νὰ ἐνεπιστεύσῃ τὴν διεκρύβισιν τῆς νέας του πρωτευούσης· καὶ παρθλὲν ἱκανὰ ἔτη μέχρις οὗ τὴν ἀνεύρῃ· ἀλλ' ἐν τέλει ὑπῆρξε τυχερὸς καὶ ἀνεδρεν αὐτὸν ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Γερμανοῦ καθηγητοῦ καὶ διασήμου ἀρχιτέκτονος Χέρμαν Γιάνσεν, εἰς ὃν καὶ ἔνεν πλέον πειοιοσιμοῦ τίνος καὶ μετὰ πάσης ἐμπιστοσύνης ἀνέθεσε τὸ εὐρυσάτου προγράμματος ἔργον τῆς μεταστοιῆς ὁηλονότι μᾶς νοκιρᾶς καὶ ἀθλίας πολίχνης τῆς Ἀνατολῆς, εἰς σύγχρονον πρωτεύουσαν. Καὶ ὁ Γερμανὸς ἐπιστήμων ἀπὸ ἐπτετείας ἐπιλληθεῖ τοῦ ἔργου του, καὶ ἀναπτύξας ἄπασαν τὴν δραστηριότητά του, δύναται νὰ εἶναι ὑπερήφανος δὶ ἃ ἐξετέλεσε εὐδυνειδήτως τὴν ἀνατεθεῖσαν αὐτῷ ἐντολήν.

***

Ὁ ἐξερχόμενος τοῦ σιδηροδρομικοῦ σιρμοῦ, τοῦ ἐκκινοῦντος ἐκ τοῦ ἑνὰνα τοῦ Σεράϊ Μπουρνοῦ, ἐπὶ τῆς Ἀσιατικῆς ἀκτῆς τοῦ Βοσπόρου, σταθμοῦ τοῦ Χαϊδὰρ Πασᾶ, καὶ τὸ πρῶτον ἀντικρύζων τὴν νεᾶρᾶ τουρκικὴν πρωτεύουσαν, κύριαρκεσι ἐνόπιον ἑνὸς θεωμασίου πάρκου, ὀπισθεν τοῦ ὁποίου ἐξελίσσεται ἡ παλαιὰ πόλις, ἡ ἐπὶ ρωμαϊκῆς κυριαρχίας Σεβαστὴ ἀποκληθεῖσα, παρὰ τὴν ὁποίαν ὁ μέγας κατακτητὴς Ταμερλᾶνος τὴν 2 Ἰουλίου 1202 εἰς φοινικωτάτην μάχην κατεστρόωσε τὸν στρατὸν τοῦ σουλτάνου Βαγιαζήτ, τὸν ὁποῖον καὶ συνέλαβεν αἰχμάλωτον. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἡ Ἄγκυρα ἠρίθμει 76 τεμένη καὶ 15 μονὰς δερβισσῶν μετὰ τεμενῶν, ὧν τὸ περιφημότερον τὸ τοῦ Χαϊζῆ Μπαϊρᾶν. Τριηχίλιοι δερβίσσαι τοῦ τάγματος αὐτοῦ καὶ τοῦ τῶν Μελβελέδων κατώκουν ἐν ταῖς μοναῖς αὐταῖς, ἐρᾶε δὲ δημόσια Ἐβρόματα ἦσαν ἀφιερωμένα εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ Κορανίου. Ὑπῆρχον πρὸσθτι 180 σχολαὶ ἀρρένων, 200 λουρά, 70 μέγαρα μετ' ἀπραντῶν κίμπον, 6 600 οἰκίαι 1 ἐξοστένιον καὶ πλῆθος ἄλλων ἀγορῶν. Αἱ δὲ οἰκίαι αἱ πλακεστὰι ἦσαν ἐστρωμέναι διὰ λευκῶν λίθων, αἱ δὲ οἰκίαι ἐκτισμένοι δι' ὀπτῶν κεραμίδων

Ὑπερθεν τῆς παλαιᾶς πόλεως ὑψοῦται ἀπόρρωθ βράχος ἐφ' ἐπιστέφει φρούριον χρονολογούμενον ἀπὸ τὴν Βυζαντρόρων καὶ πύργος ἐπιλληνικὰς λοιγζῶν τὸ κυανοῦν ἀπειρον. Αἱ κεῖ τὸν σταθμὸν πρασιαὶ καὶ εἰ ἀνθάνες σκοπὸν ἔχουσι νὰ παρεμποδίζωσι τὴν ἀνάγκεσι συνοικισμὸν καὶ μερονομίαν ἐπὶ οἰκημάτων καὶ ἀποφράττουσα ἀπὸ τῶν ὁμμάτων τοῦ ξένου τὰς στενωποὺς καὶ τὰς παλαιὰς οἰκίας τῆς ἀρχαίας πόλεως νὰ διαθέσωσιν αὐτὸν εὐμενῶς ὅπερ αὐτῆς ἐκ πρώτης ἐπι ὄψεως. Πλὴν κατεδεῖ θῆ πᾶσα προσπάθεια ἵνα διατηρηθῶσιν αἱ παλαιαὶ συνοικίαι καὶ μὴ καταστραφῶσιν ὅσα κτῆρια ἔνεστχον ἱστορικὴ σημασίαν. Οὕτω δεεσώθησαν τὸ Ἀδγοστεῖον, νεὰς ἀνεγερθεὶς ὑπὸ τῶν κατοίκων πρὸς τιμὴν τοῦ Αὐγούστου, ἐν ὁ διασώζεται ἄλλοτε, κεχαρατμένον ἐν τῷ προνάῳ, μέρος τῆς διαθήκης τοῦ Αὐγούστου, μεταμορφοῦν εἰς Βυζάντιον τῷ 1554 ὑπὸ τοῦ Γουλιέλμου Βοσβέκ, πρέσβεως τῆς Γερμανίας παρὰ τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ, ὁ μνημονευθεὶς πύργος, εἰς τὸν ἰχυροσερμον τῆς Μίκρας ἰασίας καὶ μία ἐκκλησία τιμωμένη ἐπ' ὀνόματι τοῦ Ἁγίου Κλήμεντος τῆς Ἀγκύρας καὶ κτισθεῖσα τὰ τῆς βυζαντιακῆς ἐποχῆς πιθανὸν τοῦ Ἰουστινιανοῦ.

***

Ὁ καθηγητὴς Γιάνσεν ἀρχὰ ἐνεφάνισε μετὰ μεγάλης ἐπιμελείας μέσῳ τῶν ἀγάνων πεδιάδων τῆς Ἀνατολῆς, μίαν περίκομψόν, ὑγιεινὴν καὶ πρακτικὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως συγχρονισμένην πόλιν, ἐπιπελήφθη μετὰ τῆς αὐτῆς ἐπιμελείας τὴν διαρρυθμίσεως τῶν περιχώρων τῆς Ἄγκυρας, εἰς ἀκτίνα 20 τουλάχιστον χιλιομέτρων ἵνα πλασιώσῃ τὸ ἱστορικὸν του ἔργον. Ὁ Γερμανὸς ἀρχιτέκτων εἰς τὴν ἀνακοδόμησιν τῆς νέας πόλεως ὠρμήθη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὅτι αἱ παλαιαὶ συνοικίαι αὐτῆς, αἱ ἀποτελοῦσαι πραγματικὴ μουσεῖα κατ' οὐδένα τρόπον ἔδει νὰ θιγθοι, ἢ δὲ νέα πόλις, μὲ τὰς σφυζούσας ἀπὸ ζωῆν καὶ κίνησιν ἀρτηρίας της, νὰ δημιουργηθῇ εἰς ἰδιαίτερον παρ' αὐτὴν χῶρον. Τοῦτο, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐπίλεκτον διαμόρφωσιν ἔργων εἰς ἀπολύτως ἀνεκμετάλλευτον ἐκτεινόμενον τὸ κ. Ἔνσεν, συνέγραψε τότε καὶ αἱ ἀρμοδίαι ἐπιστολὴν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ὁποίας ἐν ἔτει 1931 μὲ ἀπόφασιν τῆς ἐπὶ τῶν ἐκτελέσεων ἐπιτροπῆς ἐν ἀνάγκῃ ἐπιφυλακτικῶς ἐν τῷ ἀπὸ τοῦ ἔτους τοῦ ἔργου τῆς ἀγορᾶς καὶ ἀποκαταστάσεως.

Κατὰ τὴν διάρκειαν ὅμως ἐξέκεινε ἤτοι ἀπὸ 1931 μέχρι τοῦδε, εἰς ἐκτέλεσιν ἀπὸ τῆς Κυβερνήσεως κορμὰ ἐκατομμύρια πρὸς μόνον 350 ἑκατομμύριον δραχμῶν, ἔνανι ἐκ μόνον ἐξαγοῦν τὰ ἐν τῷ κρατικῷ ὀλίκῳ, χρηματοπιστῶν δ' ἔνας ἀνεκαλεῖ ἔνους σκοποὺς, ἐν γιλείᾳ προφύγων παρεμπόδιν τὴν ἐξ ἀδίκου ἀθέτου κατοικίαν, τὴν ἐξ ἀπίκου ἄλλου τῆς ἀγορᾶς τῆς Κιζίλεγκιαν τῆς Ἀγορᾶς.

Οὕτω ἐκ τοῦ ὑπὸ τὸν ἀπόστολον ἐξέδοσεν ἔφεσι πρότεσι, ὅτι αἱ εἰσπράξεις ἐκ τῆς ἀποκαταστάσεως χωρὶς ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀποκαταστάσεως, θὰ διατελέσωσι εἰς ἔνας ἔκαστος ἔτος τρισεκατομμύριον δραχμῶν τὴν ἐξ ἀποκαταστάσεως.

Ἡ εἰσπραξὶς ἐξακολουθῆσε καὶ νυκτοφαίνη ὑπὸ Τραπέζης. Διὰ τὰς ὅμως σφοδρὰς πρὸς ἐπιτάσεις ἐπὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀγροτικῶν ἐκτάσεων ἡ συνέχεις τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀστῶν τοιούτων, θὰ γίνῃ ἐν νεοῖσ παρὰ τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καὶ κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπον.

Ἐπιτροπὴ ἐξ ἑπτὰ ἀπὸ τῶν συμμετόχων ἀνεκλεκτοὶ τῶν ἀμφιλέων δικηρεσιῶν τοῦ Δημοσίου καὶ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης θὰ καθορίζῃ τὰ ἀποζήμιον κατ' ἐπιτρεπόμενα τὴν ἀποκατάστασιν διὰ τὴν ἐκάστοτε αὐτοῦ, ἀναβαλόμενης καὶ ἀστῶν πρὸς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς ἀγορᾶς τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κατὰ τὴν γεωγραφικὴν ἔκτασιν τῶν ἀστῶν ἑκάστου.

Τὸ πρόγραμμα τοῦτο θὰ ἀποδόθῃ εἰς τὴν ἐλίκτον τῶν ἀκαλεθῶν ἔργων ἀγροτικοῦ προμηθευτικοῦ συνεταιρισμοῦ.

α) Τὴν ἀγορὰν ἀλκμαλτῶν ἀγροτικῶν τοπικῶν τῶν σεσγιαν τῶν μὴ ἐχόντα τοιαῦτα ἤτοι ἀγροτικῶν ἐγκαταστάσεων τῶν τοιούτων.

β) Τὴν τῶν συμπλεκτικῶν ἀναγκαιοῦντων τῶν ἀλκμαλτῶν ὑπὸ τῆς Ε. Α. Π. ἢ Δ. Ἀγροῦ κ.

γ) Τὴν ἐκλογὴν ἀκαλεθῶν κτιρμάτων (ἀνωρόφων, ἡμιωρόφων) χρεωγρεῖν καὶ ἀγροτικῶν προϊόντων.

δ) Τὴν χορηγὶν μεγάλων ἢ μικρῶν ζῴων.

ε) Τὴν χορηγὶν γεωργικῶν ἐργαλείων.

στ) Τὴν κατασκευὴν μικρῶν ὑδραυλικῶν ἔργων.

Ἐὰς καὶ πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ ἔργου τοῦτου θὰ χρησιμοποιηθῶσι τὰ κ. κ. ἔνας καθηγὴν πρὸ τῶν εἰδικῶν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐκ χρεῶν ἐξ ἐγκαταστάσεων τῶν ἀγροτῶν προφύγων, ὅ,τι ὑπόγεῖται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν δεδομένων τῶν τελευταίων ἐτῶν εἰς 40 ἑκατομμύρια δραχμῶν εἰς μετρὰ κατὰ μέσον ὅρον, ἔτησίως.

Τὸ ποσὸν τοῦ 40 ἑκατομμυρίων ἔνεμοῦ ὑπόκειται χάσμος πρόβλεψις, ὅτι οὐν ἐν χρόνῳ ἢ ἀπόψῃ.

Ἐκτὸς ὅμως τῆς ἐνδεχομένης τοιούτης ἀπέξεωσιν ἐπιφορῶν, ἐλίγῳ φρονεῖς ἐὰ τὸ νέον νόμου ἔνα ἀπόρῳ ἀπὸ τοῦδε ἢ ἀνὰ χέρεια πρὸς δ.ιθὲν μεγαλυτέρου ποσῶν. διὰ τὴς χορηγήσεως ἐκ μέρους τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ὑπὸ τίνων δανείων, ἐκ τῶν κεφαλαίων τῆς ποσοῦ 00 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν συνέχειαν τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν ἀστῶν προφύγων, τὸ πρωτεῦον εἰσπράξεων ἐκ χρεῶν ἀστῶν προσφύγων, θὰ ἐξακολουθήσῃ κα ἔθεται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ ὑπουργείου τῆς Κοινωνικῆς Προνοίας, ἵνας χρησιμοποιηθῶσι ὁλοκλήρου διὰ τὸν αὐτὸν σκοπόν.

Διὰ τὸν τρόπον αὐτοῦ, ἡ συμπλήρωσις τῆς πρωτογενοῦς ἀποκαταστάσεως δύναται νὰ θεωρηθῇ γεγονός,—γεγονὸς φιλοξενοῦν πρωτοφανῶς εἰς τὴν ἀπόρασιν τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἐπιδίῳ ὅπερ τοῦ πρακτικοῦ τὸν ὁποῖον ἔδον τὸ ποσὸν τῶν χρημάτων, τὰ ἀποῖα θὰ ἀποδόσῃ ἡ εἰσπραξὶς τῶν προσφύγων ἐν τῷ ἐπιπέδῳ τῆς ἀποκαταστάσεως.

Ἀπὸ νομικῆς ἔπου καὶ ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως ἡ παρέκκλισις τοῦ «Κεμαλισμοῦ» ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἔθνος τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξελίξεως τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως εἶναι παραδεκτὴν ὅτι διὰ τὴν φοβερὰν τῶν Ἑλλήνων ἰσπανικῶν συνόρων πολεμικὰ σκάφη δίνανται νὰ γίνωνται σκόρος ὁ-λῆς ἐκὰς τῶν ἀνεμιαχμῶν ἰσπανικῶν σκαφῶν.

Ἀναμφιβόλως ὑπάρχουν κίνδυνοι, ἔναντι τὰ ἐπιφόνων πάντων σύρρεῖν παρομοίας φύσεως, διὰ τὰ σκάφη ἄτινα εἶδον ἐπιφορτισθῆνα τὰ ἀσκῶν τὸν ἔλεγχον εἰς ὅλαν κυριεύθεντα ἐν κινδύνῳ.

Ἀλλὰ δὲν θέλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι οἱ Ἰσπανοὶ εἶναι δυνατὸν νὰ τοιοῦν εἰς παρομοίας ἀγθροπορεῖας ἐξ αἰτίας τοῦ ἀνεξιλογίας ἐλέγχου τὸν ὁποῖον ἐπιφέρουν ἔδν ἀναγκαῖον ζῶον.

Ἐξ ἄλλου, αὐτοκρατὰ δικαιοῦν ἔχουν δοθῆ εἰς τὰ ἐκ τῶν φορτίου, σὰν σκαμμὲ τκάφη, ὁ πρὸς τὸν πλοῖον τῶν ἐντὸς τῶν Ἰσπανικῶν ὑδάτων.

Εἰς Παισίους καὶ εἰς Λονδῖνον εἰς ἀς Ρώμην καὶ Βερολῖνον, τὸ ζήτημα μᾶς πιθανῆς προσβολῆς ἔξωνα σκαφῶν ἐντὸς τῶν Ἰσπανικῶν ὑδάτων ἐξετάσθῆ. Ἀλλὰ ὁσονοῦν ἀπόφασιν τοιαῦτα δὲν ἔλαβεν ἀκόμη καὶ ὁ εἶναι ἐξ κατάσκοπος, προφανῶς τυγχάνει δὲ δύνανται νὰ ἐφωλλεγκρήθωσιν ἐπιθέσεις ἀλλ' τὸχι ἐκ μέρους κυβερνήσεως δυναμένης νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν μέγαθος τῶν εὐθυνῶν τοιούτου ἐνεργείας.

Δέον, τοιοῦτο ὁ ἀρθρογράφος, νὰ προφυλασσόμεθα ἐπιμελῶς ἐκ μέρους μερίδος τοῦ διεθνοῦς Τύπου καὶ νὰ δίδωμεν πίστιν ἀποκλειστικῶς μόνον εἰς τὰς ἀπαίσιας ἀναινόσεις τῶν ἐκδεκομένων κυβερνήσεων καὶ εἰς τὰ πιθανὰ συμπράπατα τῆς ἀπιστοσύνης μὲ ἀμφιβόλειας.

Ἀρνούμεθα, τοιοῦτο, νὰ πιστεύσωμεν ὅτι εἰς Βερολῖνον ὅσως καὶ εἰς Ρώμην, σκέπτονται νὰ προβοῦν εἰς πράξεις μεμονωμένας, αἵτινες θὰ ἔχουν ὡς ἄμεσον συνέπειαν τὴν κατασφαγὴν τῆς πολιτικῆς τῆς μὴ ἐπεμβάσεως εἰς αὐτὴ ὑπόρρῆς μέχρι σήμερον.

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν, ἐν' ὀλιγῷ τὸ δυμβαρδισμὸ ἑνὸς Ἰταλικοῦ σκάφους ἀνεκτὰ τῶν Βαλεαρίδων μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ζωὴν τῶν ἑνὸς ἐλληνικοῦ ἐμπορικοῦ τὸν Ἰταλικὸν Τόπον.

Ἡ παρέκκλισις τοῦ «Ν. Θ.» ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ τὴν ἐπεφέλεκε καὶ τὴ προσέθεσε ἔνα γενικὸν χαρακτῆρα περισσότερον ἀντιγωγικὸν διὰ τὴν πρόδοξν τῆς διεθνοῦς κατάστασης.

Ὅσον ὁ πέραν τῶν Πυρρηναίων ἀμφίλεος πόλεμος ἐξακολουθῇ καὶ ἀποκαθίστατο καὶ ἂν εἶναι οἱ λαμβάνομενοι προφυλάξεις διὰ τὴν τήρηση σύμπασας ἐνεργειῶν τῶν δυνάμεων ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐμποδίσουν τὴν Ἰσπανικὴν κρίσιν ἀπὸ τὰ πεδία τῆς γενικῆς κρίσεως εἰ κίνδυνος συρρέῃσεν θὰ παρρεύσουν σύβορί. Καὶ μετὰ τὸ σύμφωνον τῆς μὴ ἐπεμβάσεως καὶ μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐλέγχου εἰς κατεξῆρὰν καθέλεσεων σύναρα τῆς Ἰσπανίας οἱ ἀνεκαπαστοῦσες τὸ ἀμφιλεῖου πολέμου ἀπὸ τῆς ἐξελίξεως τῆς ὁρίου πολιτικῆς θὰ πτοφεύνουν ἐκθέτει.

Ἡ Ἐδρεπαστὴ εἰρήνη—καταλήγει ὁ ἀρθρογράφος—ἀπέβη τὸ ἔρμαιον τοῦ πρώτου τυχόντος ἀνεχήματος, ὡς ἐπείτε τὸ ὁποῖον σοῦνέθη εἰς Ἰμπῆς καὶ αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ τραγικὸν θέαμα μὲς κρίσεις καταβαλλόμενη ἐκ μέρους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων δὲν εἶναι ἐκανὴ νὰ καταλήξῃ εἰς ἀποτελέσμα. Δὲν ἀγνοοῦμεν δὲν μαρκιὰ Ἰ ἐπαναὶ ἐκ τῶν ἀναμφιβόλων πολεμικῶν ἐν ἀνάμεσι δύο ἔθνοσλογῶν εἶναι ἀλληλοεξοντώνονται ἐπὶ δέκα καὶ πλέον μῆνας.

Ἐναντίον μὲς τοιούτῳ πλεονότητος δέον νὰ στρατοῦν ὅλοι οἱ προσπάθειαι τῶν Μεγάλων Δυνάμεων οἱ ὁποῖαι ἐσυήρξαν τὴν ἀρχὴν τοῦ συμφώνου τὸν ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς μὴ ἐπεμβάσεως.

Ἐναντίον αὐτῆς τῆς πιθανότητος πρέπει νὰ ἐργασθοῦν ἄλλα ἐπιθυμοῦν εἰλικρινῶς τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ ἢ ὁποία ἀπελεῖται νὰ ρυθῇ εἰς τὸ σκότος τῶν ἀνομαλιῶν καὶ τῆς ἀναρχίας ἢ σ-ἐκρότης τῆς καταστάσεως.

Ἀπὸ νομικῆς ἔπου καὶ ἀπὸ πολιτικῆς ἀπόψεως ἡ παρέκκλισις τοῦ «Κεμαλισμοῦ» ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἔθνος τῆς Ἑλλάδος ἔχει ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τῆς ἐξελίξεως τῆς ἀρχῆς τῆς ἀνεξαρτησίας. Ἀπὸ γενικῆς ἀπόψεως εἶναι παραδεκτὴν ὅτι διὰ τὴν φοβερὰν τῶν Ἑλλήνων ἰσπανικῶν συνόρων πολεμικὰ σκάφη δίνανται νὰ γίνωνται σκόρος ὁ-λῆς ἐκὰς τῶν ἀνεμιαχμῶν ἰσπανικῶν σκαφῶν.

Ἀναμφιβόλως ὑπάρχουν κίνδυνοι, ἔναντι τὰ ἐπιφόνων πάντων σύρρεῖν παρομοίας φύσεως, διὰ τὰ σκάφη ἄτινα εἶδον ἐπιφορτισθῆνα τὰ ἀσκῶν τὸν ἔλεγχον ἰσπανικῶν σκαφῶν.

Ἀλλὰ δὲν θέλομεν νὰ παραδεχθῶμεν ὅτι οἱ Ἰσπανοὶ εἶναι δυνατὸν νὰ τοιοῦν εἰς παρομοίας ἀγθροπορεῖας ἐξ αἰτίας τοῦ ἀνεξιλογίας ἐλέγχου τὸν ὁποῖον ἐπιφέρουν ἔδν ἀναγκαῖον ζῶον.

Ἐξ ἄλλου, αὐτοκρατὰ δικαιοῦν ἔχουν δοθῆ εἰς τὰ ἐκ τῶν φορτίου, σὰν σκαμμὲ τκάφη, ὁ πρὸς τὸν πλοῖον τῶν ἐντὸς τῶν Ἰσπανικῶν ὑδάτων.

Εἰς Παισίους καὶ εἰς Λονδῖνον εἰς ἀς Ρώμην καὶ Βερολῖνον, τὸ ζήτημα μᾶς πιθανῆς προσβολῆς ἔξωνα σκαφῶν ἐντὸς τῶν Ἰσπανικῶν ὑδάτων ἐξετάσθῆ. Ἀλλὰ ὁσονοῦν ἀπόφασιν τοιαῦτα δὲν ἔλαβεν ἀκόμη καὶ ὁ εἶναι ἐξ κατάσκοπος, προφανῶς τυγχάνει δὲ δύνανται νὰ ἐφωλλεγκρήθωσιν ἐπιθέσεις ἀλλ' τὸχι ἐκ μέρους κυβερνήσεως δυναμένης νὰ ἀναλαμβάνῃ τὴν μέγαθος τῶν εὐθυνῶν τοιούτου ἐνεργείας.

Δέον, τοιοῦτο ὁ ἀρθρογράφος, νὰ προφυλασσόμεθα ἐπιμελῶς ἐκ μέρους μερίδος τοῦ διεθνοῦς Τύπου καὶ νὰ δίδωμεν πίστιν ἀποκλειστικῶς μόνον εἰς τὰς ἀπαίσιας ἀναινόσεις τῶν ἐκδεκομένων κυβερνήσεων καὶ εἰς τὰ πιθανὰ συμπράπατα τῆς ἀπιστοσύνης μὲ ἀμφιβόλειας.

Ἀρνούμεθα, τοιοῦτο, νὰ πιστεύσωμεν ὅτι εἰς Βερολῖνον ὅσως καὶ εἰς Ρώμην, σκέπτονται νὰ προβοῦν εἰς πράξεις μεμονωμένας, αἵτινες θὰ ἔχουν ὡς ἄμεσον συνέπειαν τὴν κατασφαγὴν τῆς πολιτικῆς τῆς μὴ ἐπεμβάσεως εἰς αὐτὴ ὑπόρρῆς μέχρι σήμερον.

Ἀπὸ τινων ἡμερῶν, ἐν' ὀλιγῷ τὸ δυμβαρδισμὸ ἑνὸς Ἰταλικοῦ σκάφους ἀνεκτὰ τῶν Βαλεαρίδων μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ζωὴν τῶν ἑνὸς ἐλληνικοῦ ἐμπορικοῦ τὸν Ἰταλικὸν Τόπον.

Ἡ παρέκκλισις τοῦ «Ν. Θ.» ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀπίθανον νὰ τὴν ἐπεφέλεκε καὶ τὴ προσέθεσε ἔνα γενικὸν χαρακτῆρα περισσότερον ἀντιγωγικὸν διὰ τὴν πρόδοξν τῆς διεθνοῦς κατάστασης.

Ὅσον ὁ πέραν τῶν Πυρρηναίων ἀμφίλεος πόλεμος ἐξακολουθῇ καὶ ἀποκαθίστατο καὶ ἂν εἶναι οἱ λαμβάνομενοι προφυλάξεις διὰ τὴν τήρηση σύμπασας ἐνεργειῶν τῶν δυνάμεων ἐπὶ τῷ σκοπῷ νὰ ἐμποδίσουν τὴν Ἰσπανικὴν κρίσιν ἀπὸ τὰ πεδία τῆς γενικῆς κρίσεως εἰ κίνδυνος συρρέῃσεν θὰ παρρεύσουν σύβορί. Καὶ μετὰ τὸ σύμφωνον τῆς μὴ ἐπεμβάσεως καὶ μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐλέγχου εἰς κατεξῆρὰν κα